

Karys "Mažųjų Armijos"

Baigdamas savo kalbą, misijonierius paklausė vaikų:

— Ar jūs norite pagelbėti persekiojantiems katalikams?

Visi pakėlė rankas. Tik ki-
lo klausimas, kas vadovaus?

Sesuo ir kunigas pažiūrėjo
į vaikus, ar neatsiras nors
vienas, kurs galėtų stoti prie-
šakyj. Pagalios kunigas pa-
klauskė:

— Kas norėtų tapti šio pul-
ko kapitonu?

— Atsistojo vienas vaikas
ir drąsiai tarė:

— Aš noriu būti kapitonu.

Vaiko vardas buvo Tadas.
Sesuo nustebo, nes gerai ži-
nojo, kas tai per berniukas.
Tadas buvo smarkaus ir gy-
vo būdo. Jis turėjo daug bi-
čiulių, nes mokėjo su visais
sugyventi. Jis mažai težino-
jo apie vargstančius katali-
kus kitose šalyse. Jis manė,
jog visur katalikai gali lais-
vai atlikti savo pareigas.
Šiandien Tadas sužinojo, kad
dalykai visai kitaip stovi.

Naujas vadas pradėjo rū-
pintis, kad patraukus visus
savo klasės draugus gelbėji-
mui persekiojamų katalikų.
Dar uoliau pasiryžo veikti,
kai sužinojo, jog persekioja-
mų yra daug jo amžiaus vai-
kų. Štai, kokią tvarką jis sau
nusistatė: Pirmą būti pavyz-
džiu kitiems, kaip dera va-
dui. Kasdien stengtis iškla-
syti šv. Mišių. Prirašyti visą
būrelį prie "Mažųjų Armi-
jos."

Iš pradžių Tadiui šis dar-
bas buvo sunkus. Ne vieną
laisvą valandėlę reikėjo pa-
švęsti, kad pritraukus dau-
giau narių į "Mažųjų Armi-
ją".

Bedirbdamas jis patyrė di-
delį džiaugsmą, nes matė, kad
gali prisidėti prie sielų išga-
nymo. Geroji seselė irgi
džiaugėsi ir nuolatos ragino
mažą vadą ištesėti pasiryži-
me. Ji jam sakydavo, jog
Dievas išklauso mažųjų vai-
kučių maldas.

Kunigų Persekiojimas
Prancūzijoje

Prancūzų revoliucijos bai-
senybės pasiekė aukščiausią
laipsnį. Visur žudynės, krau-
jas ir dėjavimai. Žmogus,
išeidamas iš namų, nežinojo,
ar sugrįš. Visi kampai buvo
slėptuvės drebančių bei išal-
kusių žmonių. Kiekvienas
saugojo savo galybę. Net ir
linksmi paukšteliai ne taip
dažnai buvo matomi. Jų link-
smas čiulbėjimas, rodos, vi-
sai išnyko. Tik saulutė po se-
novės švietė tačiau jos spin-
duliai nedžiugino žmonių.
Žmonių širdyse buvo tamsu
ir liūdna.

Tuo laiku daugiausia nu-
kentėjo Kristaus Bažnyčia.
Prancūzija turėjo išstumti
Dievą iš savo ribų. Kunigai
turėjo slapstytis, nes čia su-
gautiems grėsė mirtis.

Sekmadeniais šv. Mišias
laikydavo tvarte. Paprasta
dėžė buvo jų altorius. Žmo-
nės, trokšdami nors kartą į
savaitę išklausti šv. Mišių,
nakties metu darydavo ilgas
keliones.

Šitokia buvo Prancūzijoje
padėtis kai Jonas Vienmietis,
jaunas berniukas, pareiškė
norą tapti kunigu. Jis nebu-
vo gabus, bet labai pamaldus.
Kiti, pamatę pavojų, bėgo
nuo jo, bet Jonukas troško
tapti kunigu. Pradėjo moky-
tis.

Kadangi mokslas sunkiai
ėjo, mokinosi ilgai. Po daug
vargingų metų, pasiekė tiks-
lą. O, kai, jautėsi laimingas!
Vyskupas paskyrė jį vikaru,
o vėliau tapo neturtingiausio
Prancūzijos kaimo klebonu.
Čia rado žmones mažai my-
linčius Dievą. Jo užduotis
buvo įskiepyti į atšalusius
žmonių širdis karštą Dievo
meilę. Ir jam tai pasisekė. Jo
parapijoje augo ne tik tiki-
nių skaičius, bet ir didelė
Jėzui meilė. Nors jis buvo
silpnas ir negabus, visgi la-
bai daug gero padarė. Žmo-
nės meldžiasi į jį, nes jis Baž-

Apreiškimas Švč. P. Marijai

"Angelas Gabrielis buvo Dievo siųstas į
Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas,
pas mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui,
iš Dovidio namų; mergaitės gi vardas buvo
Marija. Angelas, atėjęs pas ją, tarė: "Sveika,
malonės pilnoji, Viešpats su tavimi; pagirta
tu tarp moterų." (Luko I, 26-28).

nyčios pakeltas į šventųjų
eilę.

Meksika.

Iš Amerikos ir įvairių ki-
tų kraštų plaukia protestai
prieš Meksikos valdžią. Mo-
kyklų studentai pasiryžo
melstis už persekiojamus
Meksikoje žmones. Malda ga-
linga, nugalės Meksikos žiau-
rumą.

Gali išgelbėti savo sielą ir
taip pat daugelio kitų, jei
tik norėsi. Yra viena sąlyga:
reikia norėti, o Dievas paro-
dys kaip.

Misijonierio obalsis turi
būti: Niekados nepasiduosiu,
visados kovosiu.

Gerai žodžiai daugiau nekai-
nuoja, kaip blogi.

Puikybė yra žolė, kuri daž-
niausiai ant kalno auga.

Kaip tu apie kitus mąstai,
taip ir kiti apie tave mąstys.

SAUGOKIME KITŲ
SVEIKATĄ

Gemalai (germs), kurinos
išleidžiam į orą, kuomet kos-
time ar čiaudome, net ir kal-
bėdami, gali gyvuoti 48 valan-
das. Reiškia, kai vienas žmo-
gus iškvepia tuos gemalus,
tai kitas juos įkvepia į savo
plaučius. Net šurpu daros be-
rašant tai.

Tiesa, didesni gemalai nu-
krinta ant žemės, bet maži-
čiai skrajoja po orą.

Kai kurios gemalų rūšys iš-
būna gyvos net kelias dienas.

Būkite atsargūs, vaikučiai.
Visados kai kositi, ar čiaudot,
išsitraukite skepetaitę ir pri-
dengkite burną. Niekomet
nečiaudykite į sauja ar kitam
į nugarą. Žinokite, kad ir kito
sveikata turi apeiti.

Jeigu visi saugosimės, ne-
sirgime ir sulauksime žilos
senatvės. Sveikata — brangus
turtas!

Dr. Raulas.

Ar Teisingas Užmetimas?

Kas bus, vaikučiai, kad jau visi kalba, jog jūs numerinsite lietuvišką kalbą Amerikoje! Nekartą girdėjau skundų, ypač iš senesniųjų, jog mūsų jaunoji karta (čia gimusieji) nemoka lietuviškai kalbėti, o ką jau sakyti apie mokėjimą lietuviškai rašyti! Senesnieji sako, kad mes nenorim mokytis lietuviškos kalbos!

Laimingi tie, kurie lanko lietuviškas mokyklas, ar tai parapijines seserų vedamas, ar tai Tėvų Marijonų kolegiją. Girdisi skundų, kad ir kai kurios seserys maža dėmesio kreipia į lietuvių kalbą. Mokyklos tik palaiko mūsų viltį ir labai nusikalstą visuomenei, jei jose būtų palaidota lietuviška kalba.

Viešosios mokyklos, tai graboriai mūsų kalbos! Kaip linksma, kai pamatai žinią, jog lietuvaitė, lietuviukas, mokykloje pasižymėjo gražiu mokėjimu svietimos kalbos

(prancūzų, ispanų, vokiečių). Lietuviai turi dovaną — lengvai išmokti kitas kalbas. Kodėl toji dovana nekreipiama į gerą lietuvių kalbos mokėjimą? Mūsų kalba tikrai graži. Kas ją gerai moka, ir į jos literatūrą įsigilina, randa daug ko pas kitas tautas nėra. Anglai giriasi Šekspiru, Scottu, Byronu, o mes girkimės Maironiu, Kudirka, Vaišgančiu ir kitais.

Pratinkitės kasdien perskaityti nors trumpą raštelį lietuviškai. Amerikoje yra gerų laikraščių, savaitraščių ir žurnalėlių. Vaikučiai, parodykite, kad mes mylime lietuvių kalbą ir visa, kas lietuviška.

Auginkime lietuviybę Amerikoje! Neverta mums prie kitų gėdytis savos kalbos. Priešingai, didžiukimės, jog iš Dievo malonės esame gimę lietuviams ir tokiais turime būti.

Gmestenas.

Senio Pasakos

Šiandien, mano brangūs lat meldavaus prie Marijos, draugiškai, pripuola švč. Panelės Apreiškimo šventė. Tą dieną Viešpaties angelas Gabrielius, apsireiškęs Marijai, paskelbė išganingus žodžius: "Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su tavim, pagirta tu tarp moterų".

Marijos užtarimu daug, neapsakomai daug, įvyko stebuklų. Ją galima prirašyti didžiausius knygų tomus. Prisimena man vienas šv. Marijos užtarimu įvykęs stebuklas, kuris rodo, kad žmogus, kad ir didžiausias nusidėjėlis, jei tik šauksis Marijos, bus išklausytas.

Kada šv. Pranciškus Boržia buvo Romoje, pas jį atėjo tūlas žmogus, kurio siela buvo tokioje padėtyje, jog šventasis nedrįso jo sielos atsakomybę imti ant savo sąžinės. Tą šventasis jį pavedė Tėvui Acostai, kuris džiaugėsi, kad galėsias nuraminti pabudusią nusidėjėlio sielą. Štai, ką tas žmogus pasakė Tėvui Acostui per išpažintį, leisdamas ir viešai paskelbti.

— Tėve, nuo pat jaunų dienų buvau pamaldus. Nuo

nuolat Ją sveikindavau. Dažnai priimdavau ir šv. Komuniją, bet sielos gelmėje buvau paskendęs nuodėmėse. Daug sykių per išpažintį paslėpiau sunkių nuodėmių ir taip priimdavau šv. Komuniją. Lėkui bėgant, nuodėmės krovėsi viena ant kitos. Kartais pasidėdėdavau taisyti, bet ir vėl suklupdavau. Taip priimanč šv. Komuniją, Viešpats Jėzus apsiereikšdavo man ir sakydavo:

— Kodėl, nelaimingasis žmogau, Mane taip žėidi. Mane, kuris tiek gero yra tau padaręs! Ar neužteko, kad žydai Mane prikryžiuo? Kam antru kartu Mane kryžiuoji savo širdyje?

Bet aš buvau paskendęs nuodėmėse, kad tie Jėzus žodžiai nepaveikė. Tik paskutinis Dievo parodytas pasigailėjimas nelaimingai mano sielai pažadino. Įvyko sekamai. Praėjusią naktį apsiereikšė mano angelas sargas ir, rodydamas šv. Komuniją, tarė:

— Ar pažįsti savo Išganytoją, Kuris yra tave apdovanojęs visokiomis malonėmis ir Kurį tu taip niekinai ir žėidi?

Taręs tuos žodžius angelas paėmė kardą ir norėjo mane nudurti. Matydamas, kad jau žūnu, sušukau: Marija, tu viena tik tegali mane išgelbėti!

Angelas tada atsakė:

— Dievas tau paskutinį kartą parodė gailestingumą. Kadangi šaukeisi Dangaus Karalienės, Dievo Motinos, leidžia tau dar pergyventi, kad galėtum atsisteist už savo nuodėmes.

Senis Sandys.

Tokia Artimo Meilė

Vienas misijonierius yra papasakojęs, kaip bolševikai elgiasi su beginkliais žmonėmis užimtoje Kinijos daly.

Raudonoji kariuomenė viską naikina, o suimtuosius žmones žudo. Vienoj vietoj tarp suimtųjų buvo ir du katalikai. Kada misijonierius išgirdo apie nelaimingų katalikų likimą, pasiryžo juos aprūpinti paskutiniais Sakramentais. Misijonieriui tačiau nepavyko tai atlikti, nes bolševikai vieną jų nušovė, o kitą nutarė prigrindyti ir pareikalavo, kad tą darbą atliktų jo pusbrolis. Surišę nelaimingąjam rankas ir kojas, įmetė į laivelį, o pusbrolių privertė nusiūrti į ežero vidurį ir išversti į vandenį. Bolševikai stovėjo ant kranto, atstatę šautuvus į laivelį, ir žiūrėjo, kad įsakydas būtų išpildytas. Kada bolševikų vadas davė ženklą, kad pusbrolis savo pusbrolių verstų į vandenį, tas neklausė įsakymo, bet stovėjo laively atstatęs krūtinę į bolševikų pusę. Bolševikai stebėjosi tokių kiniečių narsumą. Po to vadas įsakė, kad ištęsi prie kranto. Manyta, jog narsumas paveikė bolševikų širdį. Dėja!

Prisiūrus prie kranto, vadas priėjo prie surišto žmogaus, pažiūrėjo ir, išitraukęs revolverį, pats nušovė nelaimingąjį.

Misijonierius, nebodamas ką raudonųjų vadas darys, priėjo prie nušautojo žmogaus ir sutelkė paskutinį patepimą.

Petras Činikas.

Be Mamytės

Mano mylima mamyte,
Ar ateisi pas mane,
Ar paguosi man' mažutį
Verkiantį vargų tvane!

O, mamūze, kokis vargas
Atplasnajo pas mane,
Kai užmigai tu, kaip sargas,

Mano dienų jaunume.

Mano basos, silpnos kojos
Melsvai, rausvai nusidažė.
"Nėra tavo jau mamytės,
Nėra jau", — vargas parašė.

Tu, mamytė, danguj esi,
Tarp sidabro žvaigždžių
Ir mane tenai nuveski,
Kur šimtai mirg' žiburėlių.
Br. Orūnas.

IŠTIKIMAS PAREIGOMS

Kas rytą bėgdavo į bažnyčią patarnauti Mišioms. Jam būdavo didelis malonumas tarnauti kunigui Mišiose, nes žinojo didelę Mišių naudą.

Petrukas turėjo ir kitą malonumą, kuomet varpininkas leisdavo jam skambinti varpu, kuris kviečia žmones į bažnyčią.

Sykį varpininkui susirgus. Petrukui reikėjo užimti jo vietą. Vieną vakarą jis buvo įtrauktas į žaidimą. Atėjus laikui skambinti vaikui bandė atkalbinėti Petruką. Esą, vėliau paskambinsi pamaldoms. Petrukas bet gi nepaisė ir, metęs žaidimą, atliko savo pareigą. Vaikai už tai supyko ir sutarė pagavus Petruką primušti.

Užrakinęs bažnyčios duris ir atidavęs raktus klebonui, Petrukas linksmai traukė namo. Čia jį vaikai pasigavo ir primušo.

Užaugęs Petrukas tapo kunigu. Dievas, matyt, laimino jo pamėgimą Mišioms tarnauti ir ištikimybę savo pareigoms.

Kaip mažas būdamas Petrukas patarnaudavo Mišioms ir varpu šaukdavo žmones į bažnyčią, taip dabar, eidamas kunigo pareigas, traukia žmones prie atgailos ir tarnavimo Dievui.

Jonas Baltrus.

Kurs vaikų neturi, nežino kas meilė yra.

Apsivedę, o be vaikų, it žemė be saulės spindulių.

Ethiopijos Plėšikas

Iš pradžių dera gerai pažinti įvykio herojų. Iš tolo daro neblogą įspūdį. Prieikime arčiau ir pažiūrėkime.

Herojus vidutinio ūgio, stambių kojų. Gal ir nederėtų pažymėti, kad tas abisinietis buvo juodas, kaip anglies gabalas. Jo didelėse akyse, kartais, spindėjo išmintis, o kartais šelmiškumas. Aukšta kakta dar paauskėdavo kai atidengdavo galvą ir pasirodydavo plykė. Jo veidas, kuriam reikėsi nepaprastos jėgos žymės, slėpėse už trumpos, juodos barzdos. Toks žmogus turėtų būti garbingas, bet buvo plėšikų vadas, vardu Ledjas Belajas. Jis buvo sūnus palaidūnas, nes jo tėvas valdė tolimąsias provincijas, o brolis vadovavo cėsoriaus kariuomenei, kaip kapitonas.

Kodėl jis išbėgo į tyrus, kad tapti plėšikų vadovu? Ir artimiausi jo draugai niekaip negalėjo to išaiškinti. Per penkioliką metų jis užsiėmė apipiešinėjimu. Jo vardas, kaip plėšiko plačiai skambėjo. Jo narsa, drąsa patraukė prie savęs daug vyrų, kurie mėgo plėšikų gyvenimą. Apsiginklavę šautuvais, kardais ir ilgais kalavijais tik ieškojo progų, kad panaudojus tuos ginklus.

Plėšikai mylėjo ir gerbė savo narsų vadą. Buvo pasirėngę eiti su juo net į pragarą, jei to reikėtų. Cėsoriaus kapitonas visada ieškojo progų sugauti Ledją Belają ir užsitarnauti garbę.

Ledjas Belajas genialiai tvarkė savo mažą kariuomenę. Jis draudė apipiešti našles ir našlaičius. Nevisada apipiešdavo ir karavanus. Jis net saugojo pirklius nuo kitų plėšikų ir už tokį patarnavimą gaudavo gausų atlyginimą.

Nuostabu, kad kartais Ledjas vadinos save Aukštųjų Taikos Teisėju. Liaudžiai pasiskundus, sumišimui atsiradus tarp kaimų, Ledjas atsigabėjęs nusikaltėlius teisdavo juos atsisėdęs ant arklio po medžių. Tikrus nusikaltėlius žiauriai plakdavo.

Ledjas, kaip plėšikų karalius, turėjo daug išlaidų. Tat laikas nuo laiko reikėjo apipiešti ir praeivius. Jo karei-

viai irgi reikalavo grobio. Tat jo pritarimu, plėšikai vogdavo kupranugarius, avis, oškas ir ką tik galėjo panešti arba pavaryti. Prieštaraujančius savininkus plakdavo, bet žmogžudysčių nebuvo. Vakare grįždavo dainuodami:

“Mūsų gyvenimas negarbingas,

Plėšimo mėgimas pavojingas,

Dabar grobimas mums yra jauksmingas.”

Žmonės prašėsi apsaugos. Valdžia prašė Ledjo pasiduoti, nes kitaip negalėjo priversti jo prie klusnumo. Paskui valdžia išrinko tyruolį vardu Bauvoue — Kedlaus, kuris etiopiškai reiškia “šventas ir palaimintas,” kuris iškalbiškai siūlė Ledjui pilną laisvę, jeigu tik liausis apylinkę plėšęs. Kad ir toks asmuo, tačiau jo sąlygos buvo veltui. Ledjas galvojo, jog ir taikoje yra kokios klastos. Jam ne baisus buvo daiktas — mirti dykynėje nušautam, kaip plėšikų vadui.

Valdžia nesistebėjo, kai garsusis plėšikas nepasidavė. Jo sekėjai viešai kalbėjo apie taikos klastą. Atrodė, kad po to Ledjas lig pašėlo, nes žygiai buvo narsesni, plėšimai didesni.

(Bus daugiau)

LINKSMOS DIENOS

Iš devynių eilučių parinkite po vieną raidę. Sudėjus tas raides išeis žodis, kuris jums malonu išgirsti.

Pirmasis yra čionai,
bet ne kitur.
Antrasis tenai,
bet ne visur.
Trečiasis obuolyj,
bet ne medyj.
Ketvirtasis upėse,
bet ne vandeny.
Penktasis ateityj,
bet ne kasdien.
Šeštasis gerume,
bet ne piktime.
Septintasis blogume,
bet ne šventume.
Devintasis poilsyje,
bet ne darbe.

Mikuts

Tu niekad neturėsi draugo,
jei norėsi jį turėti be klaidos.

Juodas Samuelis

Samuelis nebuvo katalikas, bet misijonieriai gerai jį pažinojo. Jis buvo gerbiamas, nes per Didįjį Karą tarnavo Prancūzijoje ir gerai mokėjo prancūziškai. Deja, jisai buvo raupsuotas!

Vieną dieną Samuelis ėmė prašyti kunigo:

— Tėveli, priimk mane į katalikų skaičių. Nuširdžiai tikiu, jog jūsų Bažnyčia yra tikra bažnyčia. Ir jis buvo mielai priimtas į katalikus.

Po kiek laiko raupsai išsiplėtojo po visą Samuelio kūną. Misijos gydytojas nustatė, kad reikės jam piauoti kairę koją ir dešinę ranką. Kitaip negalima sulaikyti raupsų plėtimasi Samuelis nuliūdo. Gydytojui atėjus, jis tarė:

— Gydytojaun, aš esu katalikas ir negali piauoti man dešinę ranką. Nupiovus dešinę ranką aš negalėsiu daryti kryžiaus ženklo. O taip noriu būti geru kataliku.

Gydytojas pradėjo aiškinti jam, jog būti geru kataliku nereikia būtinai daryti kryžiaus ženklus. Kunigas dar pridėjo, kad kryžiaus ženklas yra tik paviršutinis ženklas mūsų tikėjimo. Samuelis vis tiek negalėjo įsivaizdinti kataliką, kuris nedarytų kryžiaus ženklo.

— Gerai, — pagalios tarė gydytojas, — nepiausiu rankos, bet koją būtinai reikia piauoti. Užmigdysiu ir nieko nejausi.

Samuelis sužuko:

— Ne, nesiduosiu migdyti. Užmigdęs ir ranką nupiausiu. Aš nebijau skausmo.

Po operacijos, kunigas misijonierius aplankęs ligonį, užklausė:

— Kaip galėjai iškentėti skausmą?

— Tėveli, — atsiliepė išbėlęs ligonis, — apkabinau abiem rankom kryžių, ir manėčiau, kad Kristus daug daugiau kentėjo. Bet, tėveli, žiūrėk, už tai turiu dešinę ir galvą būti geru kataliku.

Toks buvo raupsotojo Samuelio tikėjimas.

Petras Činikas.

Ar jums kada nors atėjo į galvą štai kas: kai sėdit prie stalo ir prieš jus padėtas puodukas karštos kavos, ar pagalvojat, kokią ilgą kelionę toji kava atliko, kol atsidūrė tame puoduke? Toji kava kelionę daugiau kaip 5000 mylių ir tęsiasi nuo Brazilijos miesto Santos iki New Yorko, iš kur siunčiama į visus Amerikos miestus. Brazilija augina 63 nuošimčius visos pasaulio kavos, o Amerika pusę tos kavos importuoja ir sunaudoja.

ŽIRNIŲ BARŠKYNĖ

Sveiki, mieli draugučiai! Kada širyti buvo laikas keltis, atėjo man pagunda pagulėti ir nuduoti ligoniu. Manau, jog visi, net ir jūs, vaikučiai, kartais taip jaučiatės. Mat, oras buvo labai šaltas, o lovutėj taip šilta. Bet kada mano tą šestą kartą pašaukė, skubiai šokau iš po kaldros ir greit apsirengiau.

Šiandie popiet mačiau keistą dalyką. Kadangi mane strytkariai labai vargina,ėjau pėsčias pasivaikščiot. Eidamas išgirdau šauksmą. Maniau, kad kas nors yra smaugiamas. Daug buvau girdėjęs apie Čikagos plėšikus, gengeriais vadinamus. Man pasidarė baugu. Pradėjau drebtį, tačiauėjau tolyn, kaip tikras drąsuolis. Sakau sau, stoisiu į pagalbą, jei matysiu reikalą. Kai užsukau gatvės kampą, pamačiau didelį būrį žmonių. Tarpe jų vienas šaukė visa gerkle. Koks čia šposas? manau sau. Prisiartinu ir, štai, ką pamatau: mažas, ilga barzda žydėlis, ant "sop bakso", rėkia iš visos gerklės ir rankomis orą muša. Kadangi angliškai dar gerai nemoku, tat nesupratau apie ką jis šaukė. Rodos, buvo koks bolševikas. Paklaūšęs kiek, paspyčiau koja akmenį ir nu-

dūlinau. Tokį žydėlį, sakau, reikėtų pasodinti į šaltnamį. Tiek to.

Beeidamas toliau patemijau, kad daugelis žmonių, kaip dideli, taip ir maži, eidami vis ką nors kramto. Sugrįžęs namo paklausiau tetos, ką tie žmonės kramto. Jinai man paaiškino, kad tai "čiuningum", kurį kramtai ir niekad nesukramtai. Esą, iš to turi malonumo. Kokia navatnybė! Pas mus, Lietuvoj, tik karvės kai priėda žolės kramto, kramto ir kramto. Mes tai vadinam atrajoja.

Ežerėnų Žirnis.

AKMENĖLIAI

Visi žinome, jog Jungtinės Am. Valstybės susideda iš 48 atskirų valstybių. Jos visos ne vienu sykiu tapo priimtoms ir pirmos trylika valstybių ne vienu sykiu įėjo į uniiją. Pirmutinė valstybė priimta į uniiją buvo Delaware; tai įvyko gruodžio 7 d., 1787 m. Ir taip, metas po meto, kitos valstybės buvo priimtoms. Tas tęsės per 125 metų, nes New Mexico ir Arizona val. priimtoms į uniiją tik 1912 metais.

Nors Lietuvos jėgos menkos, palyginus su kitais kraštais, bet, reikalui priėjus, Lietuva galėtų gerai gintis. Regulerę Lietuvos kariuomenę sudaro 30,000 vyrų, o rezerv-

turi 150,000. Iš viso, reikalui priėjus, galėtų pristatyti 300,000 vyrų kraštui ginti.

Australijoje augščiausias kalnas Kasčienska vardu New South Wales teritorijoje. Jis turi 7,300 pėdų aukščio. Tadas Kasčienska, kilęs iš Lietuvos, daug padėjo Amerikai jos pirmose kovose prieš Angliją. Jam pagerbti, prieš ketų metų Jungtinės Am. Valstybės išleido pašto ženklą su jo atvaizdu.

Seniau Lietuvoje tolį skaitydavo verstais, o dabar kilometrais. Tačiau skirtumas labai mažas. Dešimts verstų, ar kilometrų, Amerikoje yra šešios mylios.

Graikija ir Albanija yra vienintelės valstybės, neturinčios radio stoties.

Indija, Ceylon'as ir Kinija garsiausi kraštai arbatos pardavime.

Banginiai (whales) gyvena suvirš 100 metų.

Mikutis.

JUOKIS JEI JUOKINGA

Vienas žmogus sukirto laižybų, kad jis išsyk suvalgys dešimts silkių. Bet suvalgė tik aštuonias. Tada, kasydamas pakaušį jis tarė:

— Ot, čia truputį apsirikau. Man reikėjo tas dvi silkes pirmiausia suvalgyti.

Solomon Rieker, St. Paul, Neb., rytą atsikelia 6 valandą, išgeria puoduką kovos be pieno ir suvalgo riekį ragaišio.

— Žmonės būtų sveikesni, jei viską darytų laiku, ypačiai laiku valgytų ir miegotų, — sako jis.

Ir jis žino ką kalbą, nes turi 114 metų patyrimo.

Henry Ward Beecher syki šaltą dieną priėjus prie vaikuko, kad nusipirkus laikraštį, tarė:

— Vargšas tu, vaikute, ar tau ne šalta čionai?

Vaikas pakėlė galvelę ir nusišypsojęs tarė:

— Taip, pone, man buvo jau šalta pirm negu tamsta užkalbinai.

Akrostikai

Jei gerai atspėsite, ką reiškia žemiau padėti žodžiai ir paimsite tų žodžių pirmąsias raides, jos sudarys vardą vieno jums gerai žinamo Europos krašto.

1. Gyvulių karalius.
2. Laivelio įrankis.
3. Stiprus paukštis.
4. Tai ne melas.
5. Triukšmas.
6. Iš ko žvakės daro.
7. Neregys.

RAIDŽIŲ MIŠINYS

Susisiekimo Priemonės

1. yksutrina
2. liobiu tomas
3. sylkar
5. vairilos
6. tave gi kars

Atsak: 1. traukinys, 2. automobilis, 3. arklys, 4. laivas, 5. orlaivis, 6. gatvekaris.

Jungtinių Valstybių Vardai

1. aiai nolis
2. friconia
3. ui tas nolorch
4. eroggai
5. karnasas
6. donath krato

Atsak: 1. louisiana, 2. californija, 3. south carolina, 4. georgia, 5. arkansas, 6. north dakota.

Popiežių Vardai

1. nebe kitdas
2. rrsst laive
3. its aklas
4. nino etcas
5. baronus
6. lapsakis

Atsak: 1. benediktas, 2. silvestras, 3. kalistas, 4. inocentitas, 5. urbonas, 6. paskalis.

Brangūs Akmenėliai:

1. mano tedis
2. ate samtis
3. burnasi
4. zita kurs
5. zapotas
6. salopa

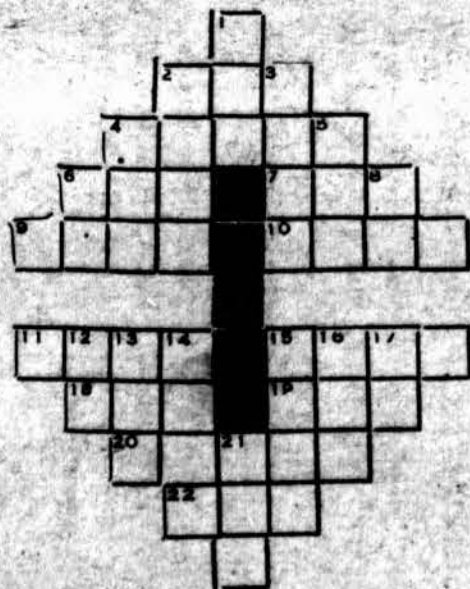
Atsak: 1. deimantas, 2. ametistas, 3. rubinas, 4. turkizas, 5. topazas, 6. opalas.

KUR KĄ SIŪSTI?

Raktus nam skyrui reikia siųsti adresu: Vincas Sabas M. I. O., Madison Hills, Hinsdale, Ill.

Pilnais, taip pat prašant pakelsti siuntinėjimo kiekį, reikia siųsti tiesiog į "Draugo" spaustuve, adresuotant: Draugas Pub. Co., 2334 So-Oakley Ave. Chicago, Illinois.

KRYŽŽODŽIŲ (CROSSWORD) GALVOSUKIS

ŽEMYN

1. Tegul.
2. Pietinių valstybių augalas.
3. Ryko.
4. Kuriam.
5. Brėkė.
6. Antro asmens įvardis.
8. Šita.
12. Amerika (sutrump.)
13. Suieškos.
14. Ne šitas.
15. Pliek.
16. Keliaus pėsčias.
17. Ligi.
21. Tačiau.

SKERSAI

2. Oil
4. Daikto brangumas.
6. Todėl.
7. Truks.
9. Iškilmingos mišios sekmadieniais.
10. Ošia.
11. Dangaus raudonumas saulei tekant ar leidžianties.
15. Nickink.
18. Įvardžio naudininkas.
19. Pasilik.
20. Redaktooriaus pavardė.
22. Eik paskui.

Vald.